

2. september 2003
GDLandbruksdepartementet
V/ Eva Grendstad
Pb 8007 Dep
0030 Oslo 1

Landbruksdepartementet	
Saksnr.: 2003 11692	Doknr.: - 48
Mottatt:	- 4 SEPT 2003 <i>MPP/SAD</i>
Saksbeh.: CHO	Ark.: 750
Kopi:	Avskr.:

HØRINGSNOTAT - HJEMLER TIL FINANSIERING AV MATFORVALTNINGEN SAMT TEKNISKE LOVTILPASNINGER I DYREVERNLOVEN OG DYREHELSEPERSONELLOVEN

Vedlagt følger høringsuttalelsen til Kjøttindustriens Fellesforeningen KIFF. Høringsuttalelsen er utarbeidet i samarbeid med Prior Norge, Norsk Kjøtt og KLF. KIFF viser også til vårt høringsbrev ad gebyrer og avgifter som ble avgitt i slutten av august 03.

KIFF er som tidligere nevnt meget skeptisk til den tunge brukerfinansiering som myndighetene legger til grunn for finansieringen av MATTILSYNET. På bakgrunn av dette er vi svært skeptisk til den liste som er presentert på s 3 i høringsnotatet om oppgaver som kan brukerfinansieres. Våre mer konkrete kommentarer til oppgavelisten er gitt i vårt tidligere høringsbrev av august 03 og gjentas ikke i dette brevet.

KIFF mener at departementene i justeringen av de tre lovene aktivt bør benytte den mulighet som ligger i artikkel 31 i Matloven. Denne bestemmelsen åpner for at tiltak rettet mot primærproduksjonen kan dekkes over offentlige budsjetter. Vi mener at det er spesielt hensiktsmessig å benytte denne bestemmelsen i forhold til de tre lovene som kommenteres i dette høringsbrevet. KIFF vil i denne sammenhengen vise til at lovene i begrenset grad ivaretar helseaspekter. I tillegg omfatter lovene oppgaver av mer generell samfunnsmessig karakter og er i liten grad koblet direkte til produksjon og fremstilling av næringsmidler.

Våre kommentarer til de tre lovene som er foreslått endret følger nedenfor;

Lov om dyrevern

KIFF mener at bestemmelsene om gebyrer og avgifter i loven bør presiseres. Vi mener at kostnader knyttet til forskrift om hold av storfe og svin samt hold av høns og kalkun primært bør finansieres over offentlige budsjetter. Vi viser i denne sammenheng til artikkel 31 i Matloven hvor det åpnes for

offentlig finansiering av tiltak som er knyttet spesielt til primærproduksjon. I tillegg mener vi av MATTILSYNETS utgifter knyttet til forvaltning av forskrift om forsøk av dyr bør dekkes av gebyrer og offentlige budsjetter og ikke gjennom matavgiften. Mye av forsøksvirksomheten er knyttet til medisinske problemstillinger og er av begrenset relevans for fremstilling og produksjon av næringsmidler.

Vi mener også at det er riktig at forskriftens oppgaver knyttet til dyrevernemnder primært bør dekkes over offentlige budsjetter. Dyrevernemndenes arbeid er primært knyttet til selskapsdyr og dyr i produksjonsbesetninger. Dette innebærer at de muligheter som ligger i artikkel 31 i Matloven må søkes utnyttet i så stor grad som mulig eventuelt i kombinasjon med avgift på fôr til dyr som ikke brukes til produksjon av næringsmiddel.

I tillegg mener vi at det i forskriften bør presiseres at avgiftssystemene ikke gjennomføres slik at MATTILSYNET's tiltak dobbelt-finansieres. Det er bare de faktiske kostnadene det offentlige har i forbindelse med gjennomføring av tiltaket som skal dekkes.

Lov om veterinærer og annet dyrehelsepersonell

KIFF vil understreke at de oppgaver som loven er etablert for å ivareta primært er av offentlig karakter og således ikke bør belastes næringsmiddelindustrien. Vi viser i denne sammenhengen til at loven omfatter viltlevende dyrebestander, at det skal være et miljømessig forsvarlig dyrehold og at en skal verne samfunnet mot fare og skader forårsaket av dyresykdommer. Disse oppgavene har liten/ingen relevans i forhold til produksjon og fremstilling av næringsmidler og bør således ikke brukerfinansieres.

Videre bør veterinærvakten knyttet til produksjonsdyr dekkes innenfor de muligheter som gis i henhold til 31 i Matloven. Veterinærvakten for selskapsdyr finansieres som i dag gjennom avgift på for til selskapsdyr.

Vi mener videre at Veterinærmedisinsk rettsråd er å betrakte som en offentlig oppgave. De konklusjoner og råd som denne instansen vil avgi vil være et sentralt element for myndighetene ved utarbeidelse av lover og forskrifter. Denne virksomheten bør derfor betraktes som en del av regelverksutviklingen og således ikke brukerfinansieres. Vi er imidlertid enig med departementet at det er riktig at deler av virksomheten til rettsrådet kan gebyrfinansieres. Dette gjelder de saker hvor rettsrådet blir bedt om å avgi uttalelse og foreta undersøkelser som ikke er knyttet til regelverksforvaltning og utvikling.

Lov om husdyravl

Lovens formål er å sikre forsvarlig husdyravl. Den omfatter bare organisert husdyravl og forutsetter at avlsorganisasjoner skal være godkjent. De helsemessige sidene av avlarbeidet er i liten grad omfattet av loven. På bakgrunn av dette mener KIFF at det ikke er riktig at bestemmelsene i Matloven benyttes som hjemmelsgrunnlag for finansiering av disse tiltakene. Vi viser til forarbeidene til Ot. prp. nr 100 som uttaler at Matloven primært skal ivareta helsemessige aspekter. Vi mener også at dette regelverket i liten grad har direkte med produksjon og fremstilling av

næringsmidler. Det loven sikter til er primært å få frem gode produksjonsdyr for bedre økonomi i primærproduksjonen. Finansieringsgrunnlaget bør derfor primært være artikkel 31 i Matloven eventuelt i kombinasjon med gebyrer knyttet til bestemte tjenester.

Vennlig hilsen

for *Kari-Ann Simonsen*
Gabriella Danmark
Administrerende direktør

Kopi; Prior Norge, Norsk Kjøtt, KLF, Felleskjøpet Rogaland